EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 17.12.2019.
COM(2019) 630 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o izvršavanju delegiranih ovlasti dodijeljenih Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) br. 1007/2009, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2015/1775 o trgovini proizvodima od tuljana

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o izvršavanju delegiranih ovlasti dodijeljenih Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) br. 1007/2009, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2015/1775 o trgovini proizvodima od tuljana

1. UVOD

Uredbom (EZ) br. 1007/2009[1] Europskog parlamenta i Vijeća o trgovini proizvodima od tuljana (temeljna uredba) zabranjuje se stavljanje proizvoda od tuljana na tržište EU-a.

Ta je uredba izmijenjena Uredbom (EU) 2015/1775[2] kako bi se uzela u obzir presuda Svjetske trgovinske organizacije u predmetu u vezi sa stavljanjem na tržište proizvoda od tuljana[3]. Stoga se režimom EU-a o tuljanima predviđaju dva izuzeća od zabrane:

1) Stavljanje proizvoda od tuljana na tržište dopušteno je ako su proizvodi od tuljana dobiveni tijekom lova koji obavljaju inuitske ili druge autohtone zajednice, pod uvjetom da su ispunjeni posebni uvjeti utvrđeni člankom 3. stavkom 1. temeljne uredbe, kako je izmijenjena.

   Člankom 3. stavkom 1.a te uredbe, kako je izmijenjena, predviđeno je i da, u trenutku njegova stavljanja na tržište EU-a, uz proizvod od tuljana mora biti priložen dokument kojim se potvrđuje usklađenost s uvjetima za korištenje „iznimke za inuitske ili druge autohtone zajednice". Potvrdu bi trebalo izdati tijelo koje je za tu svrhu priznala Europska komisija u skladu s člankom 3. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1850[4] (Provedbena uredba).

2) Osim toga, EU dopušta uvoz proizvoda od tuljana ako je povremene prirode i obuhvaća isključivo robu za osobnu uporabu putnika ili njihovih obitelji (članak 3. stavak 2. temeljne uredbe kako je izmijenjena).

2. PRAVNA OSNOVA

U članku 3. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1007/2009 kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2015/1775 o trgovini proizvodima od tuljana navodi se da je, ako postoje dokazi da se lov na tuljane provodi prvenstveno zbog komercijalnih razloga, Komisija ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 4.a kako bi se zabranilo stavljanje na tržište proizvoda koji su rezultat tog lova ili ograničila količina takvih proizvoda koja se može staviti na tržište. Posebno je važno da Komisija prije donošenja tih delegiranih akata postupa u skladu sa svojom uobičajenom praksom i provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake država članica.

Člankom 4.a stavcima 1. i 2. temeljne uredbe kako je izmijenjena propisuje se da se ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 10. listopada 2015. Propisuje se i da Komisija mora izraditi izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina.

U članku 4.a stavku 2. temeljne uredbe kako je izmijenjena utvrđeno je da se delegiranje ovlasti automatski produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja, a u

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX%3A32009R1007

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2015.262.01.0001.01.ENG

[3] http://trade.ec.europa.eu/wtodispute/show.cfm?id=475&code=2

[4] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=OJ%3AJOL_2015_271_R_0001

članku 4.a stavku 3. navodi se da Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti.

3. IZVRŠAVANJE DELEGIRANJA OVLASTI

Tijekom razdoblja izvješćivanja, tj. od 10 listopada 2015. do 10. siječnja 2020., Komisija nije izvršavala svoje delegirane ovlasti jer nisu dostavljeni dokazi da se lov na tuljane provodio isključivo u komercijalne svrhe.

Komisija smatra da je potrebno produljiti te ovlasti nakon trenutačnog petogodišnjeg razdoblja jer bi se te komercijalne prakse mogle provoditi i u budućnosti.